

Sygn. akt I KZ 4/21

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Plóciennik

w sprawie z wniosku **J. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 stycznia 2021 r.,

zażalenia **J. K.**

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 9 listopada 2020 r., sygn. akt II AKo (...), o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł

utrzymać zaskarżone zarządzenie w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 października 2019 r., sygn. akt PR Ds. (...), prokurator Prokuratury Rejonowej w B. odmówił wszczęcia śledztwa, w wywołanym pismami J. K. postępowaniu, którego przedmiotem miało być zaistniałe w okresie od 1953 r. do 2019 r. w B. i innych miejscach przekroczenie uprawnień przez funkcjonariuszy państwowych w osobach członków rządu, dyrektorów szpitali i sędziów, którzy dopuścić się mieli zabójstw rodziców, dziadków i pradziadków J. K. oraz usiłowali dokonać zabójstw poprzez otrucie J. K., wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego. Po rozpoznaniu zażalenia wniesionego przez J. K., Sąd Okręgowy w B., postanowieniem z dnia 11 marca 2020 r., sygn. akt III Kp (...), utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

Pismem z dnia 26 października 2020 r. J. K. wniósł o wznowienie postępowania karnego zakończonego opisanym wyżej orzeczeniem Sądu Okręgowego w B.. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...), zarządzeniem z dnia 9 listopada 2020 r., sygn. akt II AKo (...), na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania z uwagi na jego niedopuszczalność z mocy ustawy. Zarządzenie to zaskarżone zostało zażaleniem J. K..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest oczywiście bezzasadne.

Zgodnie z art. 540 § 1 k.p.k. nadzwyczajny środek zaskarżenia w postaci wniosku o wznowienie postępowania przysługuje od prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie sądowe. Jak słusznie zauważono w zaskarżonym zarządzeniu, postanowienie Sądu wydane na podstawie art. 306 § 1a k.p.k. w zw. z art. 325a § 2 k.p.k., utrzymujące w mocy postanowienie prokuratora o umorzeniu postępowania przygotowawczego w fazie in rem, czy o odmowie wszczęcia śledztwa, co miało miejsce w rozważanej sprawie, nie jest prawomocnym orzeczeniem sądu kończącym postępowanie sądowe, kończy bowiem jedynie postępowanie przygotowawcze, zatem wznowienie postępowania zakończonego takim orzeczeniem nie jest możliwe ani na wniosek ani z urzędu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2009 r., WO 2/09, OSNKW 2009, z. 6, poz. 50 i D. Świecki, Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom II, Warszawa 2017, s. 628-629). Zażalenie skarżącego nie zawiera jakichkolwiek argumentów godzących w podstawy faktyczne i prawne zaskarżonego zarządzenia. Stosownie do art. 545 § 1 k.p.k. odpowiednie zastosowanie ma m.in. art. 530 § 2 k.p.k., który odwołując się do art. 429 § 1 k.p.k. umożliwia odmowę przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, jeżeli jest on niedopuszczalny z mocy ustawy.

Skuteczne wniesienie wniosku o wznowienie postępowania wymaga sporządzenia i podpisania tej skargi przez adwokata albo radcę prawnego. Wprawdzie pismo wnioskodawcy nie spełnia tych warunków, lecz wobec opisaney sytuacji procesowej – braku orzeczenia kończącego postępowanie sądowe –

wzywaniu wnioskodawcy do usunięcia braków formalnych było zbędne, na co wskazuje także treść art. 545 § 3 k.p.k.

Kierując się powyższym orzeczono, jak na wstępie.